

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202651
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218202651.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v právnej veci žalobcu: S. Y.V. A., Y. G. S. N. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpený Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: Oblastné združenie chovateľov poštových holubov Bardejov, sídlom Lesná 12, 085 01 Bardejov, IČO: 36 161 314, právne zastúpený JUDr. Ing. Adrián Cupák, advokát, sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, IČO: 40803350, o neplatnosť uznesenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/54/2018-123 zo dňa 11.9.2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.12.2018 domáhal, aby súd určil, že uznesenie žalovaného - Oblastného združenia chovateľov poštových holubov Bardejov zo dňa 21.9.2018 v časti II. bodu 3 uznesenia - vyradenia Y. A., všetkých jeho holubov z pretekov Brzeznic konaného 8.5.2018, Brzeg 2 konaného 20.5.2018 a Krakow I konaného 3.6.2018 pre porušenie pretekového poriadku je neplatné. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

4. Aplikujúc ust. § 137 súd prvej inštancie uviedol, že z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti uznesenia žalovaného v časti II. bodu 3 prijatého dňa 21.9.2018 prijatého na zasadnutí výboru žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o vyradení žalobcu, všetkých jeho holubov z pretekov Brzeznic konaného 8.5.2018, Brzeg 2 konaného 20.5.2018 a Krakow 1 konaného 3.6.2018 pre porušenie pretekového poriadku.

5. Podľa dôvodovej správy k § 137 CSP „Úplné nová koncepcia je zakotvená v písm. c/ a d/, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d/. Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/ platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu

žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d/ patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.“

6. Keďže žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti uznesenia prijatého žalovaným na zasadnutí jeho výboru, má súd prvej inštancie za to, že predmetnú žalobu je potrebné považovať za žalobu na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) a nie za žalobu na určenie práva (§ 137 písm. c/ CSP), keďže žalobcom napadnuté uznesenie žalovaného, jeho existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Nová práva úprava obsiahnutá v § 137 písm. d/ CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti, napr. aj určenie neplatnosti napadnutého uznesenia žalovaného, avšak iba za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Teda v osobitnom zákone musí byť podľa súdu prvej inštancie výslovne upravené, že určitá osoba sa za určených podmienok môže podanou žalobou na súde domáhať určenia právnej skutočnosti. Takýmito žalobami sú napr. žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu o skončenie právneho pomeru podľa § 77 Zákonníka práce, žaloba nájomcu o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka, žaloba o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, atď. Takýmto ustanovením nie je § 37, § 40a a ani § 49a Občianskeho zákonníka, na ktoré poukázal žalobca v žalobe, keďže ani z jedného z nich nevyplýva, aby sa žalobca mohol na súde domáhať určenia neplatnosti uznesenia žalovaného, t.j. určenia právnej skutočnosti. Naproti tomu napr. § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka výslovne oprávňuje nájomcu uplatniť neplatnosť výpovede na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede.

8. K obdobnému právnemu záveru ohľad výkladu § 137 písm. d/ CSP podľa súdu prvej inštancie dospeli aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 18.9.2018 sp. zn. 5Co/93/2018, Krajský súd v Trenčíne zo dňa 7.6.2018 sp. zn. 4Co/239/2017, Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 19.12.2017 sp. zn. 8Co/204/2017.

9. Keďže žalovaným je organizačná zložka Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov, ktoré je záujmovým združením občanov podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov súd prvej inštancie záverom poukazuje na skutočnosť, že do 30.6.2016 bolo platné a účinné ustanovenie § 15 zákona č. 83/1990 Zb., ktoré člena občianskeho združenia ak považoval rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, oprávňovalo do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie. S účinnosťou od 1.7.2016 bolo uvedené osobitné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo žalobcu požiadať súd o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vypustené. Zároveň súd poukazuje, že v zmysle predmetného ustanovenia muselo sa jednať o rozhodnutie, proti ktorému už nebolo možné podať podľa stanov opravný prostriedok, pričom podľa článku III. § 9 ods. 1 Stanov Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov mohol žalobca podať sťažnosť voči rozhodnutiu žalovaného, ktoré by preskúmal vyšší orgán. Teda ani za účinnosti § 15 zákona č. 83/1990 Zb. žalobca nemohol žiadať súd o preskúmanie rozhodnutia (uznesenia) žalovaného, keďže mohol voči nemu podať sťažnosť na vyšší orgán.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že žalobca v konaní nepreukázal, aby v zmysle § 137 písm. d/ CSP osobitný právny predpis pripúšťal žalobu o určenie neplatnosti uznesenia žalovaného ako právnej skutočnosti a preto okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. Zároveň na pojednávaní konanom dňa 11.9.2019 súd prvej inštancie zamietol písomné návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, keďže z dôvodu nepreukázania osobitného právneho predpisu v zmysle § 137 písm. d/ CSP, by vykonanie ďalšieho dokazovania bolo neúčelné, nevhodné a nevedelo by k zmene rozhodnutia súdu o podanej žalobe.

12. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalobca včas odvolanie, podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keď mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 10.10.2017 sp. zn. 1Ko/33/2017 toto podľa žalobcu vyjadruje názor, že je možné voči rozhodnutiu združenia podať určovaciu žalobu. V zmysle CSP je možné podať žalobu podľa § 137 písm. d/ iba v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu, teda väčšinou z určitého ustanovenia hmotného práva. Typickým príkladom je žaloba na určenie platnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným. V prípade rozhodnutia združenia však nie je možné oprieť žalobu o ustanovenie hmotného práva, ktorým bol v minulosti § 15 zákona o združovaní občanov. Zostáva tak jediná možnosť podať žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP na určenie toho, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Zamietnutím žaloby došlo zo strany súdu k denegatio iustitiae.

14. Podľa žalobcu je v danom prípade daný naliehavý právny záujem, keďže zo súdneho prieskumu nesmú byť vylúčené tie rozhodnutia orgánov združení, ktoré zasahujú do práv členov združenia s takou intenzitou, ktorá vyžaduje zásah súdu. Daná žaloba podľa žalobcu nevyvoláva ďalšie spory, napĺňa účel určovacej žaloby a rozhodnutím súdu by sa eliminoval stav ohrozenia právneho postavenia žalobcu. Jej prostredníctvom sa vytvorí pevný základ právnych vzťahov, ktorým sa dosiahne odvrátenie prípadných budúcich sporov strán sporu. Žalobcovi právny poriadok neposkytuje žiadny iný právny prostriedok, ktorým by sa mohol brániť a dosiahnuť nápravu vzťahov. Záver o tom, že proti rozhodnutiam združení sa nemožno brániť na súde, by znamenal, že subjekt by nemal prístup súdu, uprel by sa mu jeho práva, pričom právo na prístup k súdu však musí ostať zachovaný.

15. V ďalšom žalobca poukázal na to, že žalovaný nepostupoval v zmysle ustanovení Disciplinárneho poriadku Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov, porušil nie len jeho všeobecné ustanovenia, ale aj ust. § 7 ohľadom doručenia predvolania na disciplinárne konanie ako aj ďalšie ustanovenia disciplinárneho poriadku, vrátane ust. § 8 podľa, ktorého proti prvostupňovému rozhodnutiu disciplinárneho orgánu môže disciplinárne stíhaný podať odvolanie, ktoré má prerokovať prvostupňový orgán a ak na základe odvolania a dôvodov v nich uvedených dospje k názoru, že sú dané predpoklady, aby sa odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, môže o odvolaní rozhodnúť sám. Ak odvolaniu nevyhovie, musí ho do 15 dní od svojho zasadnutia spolu so svojim stanoviskom odoslať odvolaciemu orgánu. Odvolací orgán môže zrušiť nesprávne rozhodnutie a sám vo veci rozhodnúť alebo vec vrátiť na nové prvostupňové konanie so svojim stanoviskom. V prípade disciplinárneho konania proti žalobcovi boli podľa žalobcu porušené všetky ustanovenia disciplinárneho poriadku, ktoré zabezpečujú riadny výkon práv mu udelených ako členovi stanovami Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov v § 6, a to obhajovať svoje práva všetkými prostriedkami, ktoré mu umožňujú toto stanovy alebo iné platné právne normy, ktoré upravujú prácu a život zväzu. Žalobcovi nebolo doručené riadne predvolanie na disciplinárne konanie, bolo mu odopreté právo vyjadriť sa k obvineniam, nebolo mu doručené disciplinárne rozhodnutie, proti ktorému sa mohol odvolať, ale neprávoplatné a nezákonné rozhodnutie disciplinárneho orgánu prvého stupňa, ak danú odpoveď zo strany N. L. U. K. E. zo dňa 21.10.2018 možno vôbec považovať za také rozhodnutie, ktoré bolo hneď uplatnené a aplikované.

16. Podľa žalobcu nie je v žiadnom prípade možné v napadnutom rozsudku uvedené rozhodnutia súdu považovať za smerodajné pre tento konkrétny prípad, pretože keď sa jedná o určenie, ide o skutkovo a právne osobitný prípad. Je pravdou, že v spomenutých rozhodnutiach sa taktiež domáhali určenia, ale v rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/93/2018 išlo o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, kde bola žaloba zamietnutá, avšak z dôvodov, že po prijatí nového procesného kódexu bolo možné žalovať na plnenie. V rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co/239/2017 išlo o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, ktorá bola zamietnutá, avšak s tým, že mal byť v žalobe inak formulovaný petit, taktiež do úvahy prichádzal iný druh žaloby a v rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/204/2017 išlo o určenie neplatnosti právnych úkonov, a to zmluvy o pôžičke, záložnej zmluvy, mandátnej zmluvy, uznání dlhu, notárskej zápisnice, kde taktiež bola žaloba zamietnutá s tým, že určenie by nemalo výpovednú hodnotu o existencii/neexistencii dlhu, o povinnosti plniť alebo neplniť, nebudaj naliehavý právny záujem, nakoľko riešenie tejto otázky je predmetom konania o výkon rozhodnutia pri skúmaní možných dôvodov zastavenia konania. Zo všetkých vyššie opomenutých rozhodnutí podľa žalobcu vyplýva, že žalobcovi, aj keď bola jeho žaloba zamietnutá, ostávali k dispozícii iné právne prostriedky obrany riešenia jeho problému. Pri zamietnutí žaloby v tomto konaní, však žalobcovi žiadne také oprávnenie alebo právo, ktoré by mohol na nápravu svojho stavu využiť neostalo, nie je daná právomoc žiadneho iného orgánu, ktorý by mohol spor prejednať a rozhodnúť, čím došlo k porušeniu jeho ústavného práva na prístup k súd a k spravodlivému súdному procesu.

17. Žalobca ďalej uviedol, že sa svojím podnetom na prešetrenie udalosti zo dňa 11.2.2019 obrátil na najvyššie orgány N. L. U. K. E., keďže žalobca nebol v zmysle ustanovení stanov a disciplinárneho poriadku riadne disciplinárne potrestaný, nebola dodržaná forma disciplinárneho konania, právo vedieť predmet disciplinárneho konania, účasť žalobcu na konaní, spôsobilé dokazovanie, rozhodoval príslušný orgán na disciplinárne rozhodnutie, disciplinárne rozhodnutie nebolo riadne vydané, odôvodnené a doručené, žalobca nemal voči akému rozhodnutiu podať sťažnosť, keďže žalobca sa o vyradení svojich holubov z pretekov dozvedel len zo zápisnice zo dňa 21.9.2018, a keďže mu nebolo doručené žiadne rozhodnutie.

18. Podľa žalobcu stav, ktorý nastal na pretekoch a výsledky, z ktorých bol vyradený a ktorých určenia za neplatné sa domáha, nie je možné jednoznačne bez dokazovania definovať ako disciplinárny priestupok.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým zruší rozsudok súdu prvej inštancie a prizná mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby vydal rozsudok, ktorým by zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a jeho žalobe vyhovel a priznal mu nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

20. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

21. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v zmysle § 370 a § 380 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariadovať pojednávanie odvolacieho súdu.

22. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia neplatnosti uznesenia žalovaného, t.j. nepochybne domáhal sa určenia neplatnosti právnej skutočnosti. Pre posúdenie, či skutočne možno považovať uznesenie žalovaného za právnu skutočnosť, sa je potrebné ako s predbežnou otázkou vysporiadať z definíciou právnej skutočnosti, keď je potrebné uviesť, že ku vzniku právneho vzťahu je potrebné, aby nastala určitá skutočnosť, ktorá je v právnej norme predpokladaná. Predvída ju hypotéza právnej normy. Takáto podmienka sa nazýva právna skutočnosť, čiže právnymi skutočnosťami sú také okolnosti a skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Právne skutočnosti sa rozdeľujú podľa toho, či sú závislé na vôli osôb, alebo nie na právnej skutočnosti závisle od vôle osôb, ktorými sú právne úkony a protiprávne úkony a právne skutočnosti nezávislé od vôle osôb, ktorými sú právne udalosti a protiprávne stavy.

23. V prejednávanej veci žalobca namietal protiprávnosť úkonu ako prejav vôle žalovaného, pričom takýto protiprávny právny úkon je nepochybne právnu skutočnosťou, determinujúcou vznik, zmenu a zánik právnych vzťahov. Jedná sa o subjektívnu právnu skutočnosť a je ju potrebné vnímať ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP, ktorý v zásade nepripúšťa žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žaloby o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Tieto právne predpisy príkladmo vymenoval v bode 16. svojho rozhodnutia aj súd prvej inštancie, pričom pre tieto výnimky je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe právo domáhať sa na súde určenia právnej skutočnosti (minulej udalosti).

24. Určenie neplatnosti uznesenia žalovaného však nevyplýva z osobitného právneho predpisu a ani s odvolateľom citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.10.2017 sp. zn. 1Ko/33/2017 nijako nevyplýva potreba podriaďiť citovaný typ žaloby pod ust. § 137 písm. c/ CSP. Žalobcom v odvolaní citované rozhodnutia kompetenčného senátu Najvyššieho súdu sa s poukazom na ust. § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku zaoberalo nesúhlasom Krajského súdu v Trnave s postúpením veci a Okresným súdom Trnava, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze poľovníckeho združenia a určenia, že žalovaný nezanikol dobrovoľným rozpustením na základe uznesenia členskej schôdze, keď túto vec Okresný súd Trnava postúpil Krajskému súdu v Trnave, nakoľko mal za to, že ide o vec spadajúcu do správneho súdnictva. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu sa nezaoberal otázkou či prejednávanu vec treba posudzovať podľa ust. § 137 písm. c/ CSP alebo podľa § 137 písm. d/ CSP, ale tak ako to vyplýva z bodu 9 odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu riešil otázku, či v prejednávanej veci ide o preskúmanie rozhodnutia v správnom súdnictve alebo o občianskoprávnu žalobu o určenie neplatnosti. V prejednávanej veci dospel k záveru,

že toto rozhodnutie nie je rozhodnutím vydaným vo verejnom záujme (v oblasti verejnej správy), keď v prejednávanej veci vystupujú účastníci ako súkromnoprávne subjekty, ktoré rozhodujú na základe stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov, teda iba v oblasti súkromnej a nie oblasti verejnej, rozhodnutia nie sú realizáciou verejnej moci, preto takéto rozhodnutia nemôžu podliehať súdnemu prieskumu v správnom súdnictve v zmysle § 6 ods. 2 SSP, ktorému prieskumu by podliehali len v prípade, ak by sa týkali oblasti verejnej správy. Vzhľadom na to, že sa podľa Najvyššieho súdu jedná o súkromnoprávny vzťah, podľa Najvyššieho súdu je právne konformné v predmetnej veci postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a preskúmať napadnuté uznesenie členskej schôdze na základe podanej žaloby v klasickom občianskoprávnom konaní s poukazom na to, že v prejednávanej veci ide o občianske konanie „sui generis“, v ktorom ustanovenia správneho súdneho poriadku aplikovať nemožno, pretože uznesenie členskej schôdze bezpochyby nemožno považovať za rozhodnutie v oblasti verejnej správy.

25. S poukazom na vyššie uvedené závery Najvyššieho súdu v citovanom rozhodnutí preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak túto žalobu o určenie neplatnosti uznesenia oblastného Združenia chovateľov poštových holubov Bardejov zo dňa 21.9.2018 preskúmal v klasickom občianskoprávnom konaní, pričom po tomto prieskume dospel k správne právnemu záveru, podľa ktorého sa právny rámec takejto žaloby bude riadiť ust. § 137 písm. d/ CSP a vychádzajúc z vyššie uvedeného správne dospel k záveru o procese neprípustnosti žaloby o určenie takejto neplatnosti a túto žalobu zamietol. Z petitu podanej žaloby jednoznačne vyplýva, že žaloba o takéto určenie neplatnosti uznesenia je celkom zrejme žalobou spadajúcou pod ust. § 137 písm. d/ CSP, ktorá môže byť podaná iba ak takéto možnosť vyplýva z osobitného predpisu. Zároveň nejde ani o iný druh žaloby, než sú uvedené v § 137 CSP, ktorý je prípustný za predpokladu, že osobitný predpis vyplýva z hmotného práva. Hmotné právo totiž musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že výrok rozhodnutia neznie ani na splnenie povinnosti ani na určenie (ne)existencie práva či právnej skutočnosti. Takýto iný druh žaloby má z pravidla iný petit než uvedený v § 137 CSP. Iné druhy žalôb sú prípustne aj vtedy, ak ochrany práva nemožno sa domôcť niektorou zo žalôb menovaných v § 137 CSP.

26. Pokiaľ žalobca namietal v podanom odvolaní, to žalobcovi neostáva okrem meritórneho rozhodnutia súdu žiadne také oprávnenie alebo právo, ktorým mohol na nápravu stavu využiť, nemožno súhlasiť s jeho tvrdením, že nie je daná právomoc žiadneho iného orgánu, ktorý by mohol spor prejednať a rozhodnúť, keď podľa bodu III. časť § 9 ods. 1 Stanov N. L. U. K. E. bol nadriadený orgán oblastného Združenia chovateľov poštových holubov Bardejov oprávnený na základe sťažnosti žalobcu zmeniť rozhodnutie žalovaného, a to v prípade, ak pri jeho vynesení došlo k závažnému porušeniu platných právnych predpisov. Zároveň z tohto interného predpisu žalovaného vyplývali žalobcovi aj ďalšie oprávnenia, keď podľa Stanov N. L. U. K. E., III. časť - Organizácia a pôsobnosť orgánov zväzu § 9 ods. 1, tieto sú povinné prerokovávať a včas riešiť iniciatívne návrhy, pripomienky a sťažnosti členov, dôsledne dodržiavať právne predpisy. Uznesenia vyšších orgánov sú záväzné pre nižšie orgány, organizačné jednotky a pre všetkých členov. Členovia vyšších orgánov sa môžu zúčastňovať na rokovaní nižších orgánov, ak boli na rokovanie pozvaní, alebo boli na rokovanie vyšším orgánom delegovaní. Vyšší orgán je oprávnený v záujme dodržiavania právneho poriadku preskúmať alebo meniť z vlastného podnetu alebo na základe sťažnosti rozhodnutia nižších orgánov, ak pri ich vynesení došlo k závažnému porušeniu platných predpisov. V neprospech člena tak môže urobiť iba do jedného roka od právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia. O svojich rokovaníach a uzneseniach orgány N. U. vyhotovujú zápisnicu.

27. Vzhľadom na to, že odvolacie námietky žalobcu boli nedôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil aj v závislom výroku o trovách konania, pričom v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil.

28. V odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, o ktorých výške v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).